

Artikel van de maand – September 2010

Missiologische waarnemingen in het OT (1) – Ruth

Door Dr. Steef van 't Slot

Alvorens aan een uitgebreidere serie van artikelen over missiologische waarnemingen in het Nieuwe Testament te beginnen, bied ik u een korte serie van vier zulke beschouwingen over enkele Oudtestamentische boeken; eenmaal onderbroken en daarna afgesloten door de laatste twee afleveringen van de serie ‘geestelijke krachtmetingen’. Vandaag kijken we naar het boek Ruth, zoals gewoonlijk vanuit zendingstheologisch perspectief.

Ruths verhaal speelde in de tijd van de Rechters.¹ Dit prachtige kleine boek is als een oase van geestelijke troost temidden van nationale crisis en onrust. De hongersnood waaraan gerefereerd wordt zou dezelfde geweest kunnen zijn, als die waarover we lezen bij Gideon.²

Naomi, getroffen door de hongersnood, verschaft ons wat inzicht in Israëls geestelijke conditie in die dagen, door haar houding en woorden. Ze reageerde als velen tegenwoordig, zonder begrip voor de achterliggende *nationale* redenen. Naomi dacht meer *individualistisch* dan *collectivistisch*. Zij was van mening dat ze niet *persoonlijk* gezondigd had en zag daarom niet waarom ze slachtoffer zou moeten zijn van de zondige staat van de *natie*.

Veel westerlingen vergeten eveneens dat ze deel uitmaken van een wereld die lijdt onder een grote hoeveelheid zonde – of ze daar nu persoonlijk verantwoordelijk voor zijn of niet. Naomi worstelde met de oude kwaal van onbegrepen menselijk lijden. Ze vond dat God haar niet eerlijk behandeld had, reageerde bitter en verhardde haar hart tegen Hem,³ zo zelfs, dat ze in feite ‘anti-evangeliseerde’.⁴ Vanwege de hongersnood was ze met haar gezin naar Moab vertrokken,⁵ waarmee ze de overtuiging toonde dat het er niet toe deed of je bij Gods volk hoorde, zolang je maar te eten had. Evenmin bekommerde ze zich om God, Die (volgens haar) Zijn volk verlaten had. Dus, waarom zou ze voor Hem pleiten bij haar heidense schoondochters? ⁶ Haar zoons waren met heidense vrouwen getrouwd, kennelijk ook zonder haar protest.⁷

Een interessant aspect in dit boek is dat de Heer Zelf niets zegt; Hij verschijnt slechts in die zin dat mensen *over* Hem spreken. Dat Hij het is Die de gebeurtenissen leidt vanachter de coulissen wordt duidelijk vanaf het moment dat Naomi en Ruth Israël binnengaan, bij het begin van de gersteoogst.⁸ Dit zegt ons dat God, of Hij nu spreekt of niet, Zijn plannen noch

¹ Ruth 1:1

² Rechters 6:3-5,11

³ Ruth 1:3-5,11-13

⁴ Ruth 1:20,21

⁵ Ruth 1:2

⁶ Ruth 1:11-15

⁷ Deut. 7:3; Rechters 3:6

⁸ Ruth 1:22b

Zijn volk verlaat – ondanks dat mensen Hem niet begrijpen of bitter en onverschillig over Hem worden.

Naomi vertegenwoordigt een naamchristendom dat zijn vuur verliest wanneer het teleurgesteld wordt vanwege gebrek aan geestelijk inzicht en niet uitgekomen verwachtingen. Ze was vijandig en bitter geworden en suggereerde zelfs, dat dit dan voortaan haar naam maar moest zijn – Mara.⁹ Haar bitterheid werd haar aangenomen identiteit. Ook vertegenwoordigt zij dat deel van de kerk dat alle zendingsijver kwijtgeraakt is en fossiliseerde omdat ze niet evangeliseerde. Pas in het volgende hoofdstuk, toen ze merkte dat God haar weer zegende, vond er een opwekking plaats in haar hart en kon ze Hem weer prijzen.¹⁰

Voor het eerst in de bijbelse geschiedenis zien we dat een heidin, Ruth, zoveel van Israëls God begreep dat ze graag haar goden in Moab achterliet om zich bij Hem en Zijn volk te voegen. Gelijktijdig, met haar prachtig geloofsbelijdenis¹¹ en haar schitterende houding,¹² bracht ze Naomi terug tot het geloof.

Boaz wordt de ‘losser’ genoemd,¹³ en hij ‘verloste’ niet slechts de eigendommen die aan Naomi’s overleden man toebehoord hadden, maar trouwde ook met Ruth. We zien dat de lossen (en tegelijk de ‘heer van de oogst’) een heidense bruid trouwde, waarmee hij een type werd van Jezus Christus, de Verlosser, Die Zich ook een Bruid verwerft uit heidense volken.

Op deze wijze werden Ruth, een heidin en Boaz, een half-Kanaäniet omdat Rachab zijn moeder was,¹⁴ een etnische schakel in de Messiaanse geslachtslijn. Boaz werd koning Davids overgrootvader¹⁵ en uit de Davidische geslachtslijn zou eeuwen later Jezus Christus geboren worden. Dit toont ons dat Jezus de Messias voor *alle volken* zou worden. Daarmee zijn we aangekomen bij de missiologische betekenis van dit boek.

Er is een interessant verband tussen de boeken Ruth (waarin God niet spreekt) en Esther (waarin Hij niet eens genoemd wordt). In *Ruth* zien we een dame van *heidense* afkomst, samen met Boaz, een schakel worden in de Messiaanse geslachtslijn, temidden van het *Joodse* volk. In het boek *Esther* zien we deze koningin van *Joodse* afkomst temidden van de *heidenen* het volk redden waarin deze lijn thuishoorde, ongeveer zeven eeuwen later. Deze geslachtslijn is van groot belang omdat op Zijn naam de *heidenen* hun hoop zullen stellen.¹⁶

⁹ Ruth 1:20

¹⁰ Ruth 2:20

¹¹ Ruth 1:16,17

¹² Ruth 2:2,7,10,13,17,18,23

¹³ Ruth 2:20; 3:9

¹⁴ Matt. 1:5

¹⁵ Ruth 4:17,22

¹⁶ Jes. 11:10; 42:1,4; Matt. 12:18,21; Rom. 15:12